

"Tri Karte za Operu"

"Tri Karte za Operu" je muzička predstava i radionica za decu, inspirisana delom Petera Lunda "Veštica Hilari ide u operu". Prvi deo predstave traje 30 minuta i garantuje smeh, uzbuđenje i muzičku čaroliju.

Nakon predstave, kreće drugi deo - radionica koja traje 30 minuta. Ovde će deca postati učesnici stvaranja muzike, uz podršku glumice, operске pevačice i kompozitorke. Ovo je prilika da mališani direktno učestvuju u komponovanju svoje prve kompozicije!

Nema potrebe za muzičkim predznanjem; dovoljna je samo želja za istraživanjem čarobnog sveta opere.

Predstava je namenjena deci od 4 do 9 godina.

Tekst: Radoslava Vorgić Žuržovan i Maja Grgić

Igraju: glumica Sonja Leštar i operska pevačica Radoslava Vorgić Žuržovan

Radionicu vodi: kompozitorka Nataša Đuragić

Koreografija: Sonja Leštar

Kostim: Nataša Vranešević

Dizajn tona i svetla: Maja Grgić

Scenografija: Maja Grgić

Režija: Maja Grgić

Reč rediteljke

Velik broj dece nema kontakta sa klasičnom muzikom. Oni su konzumenti onoga što im se nudi u okolini, a svi smo svedoci da to najčešće nije kvalitetna muzika.

Klasična muzika slovi za nešto strano, dosadno, nešto što mnogi ne razumeju, te samim tim deca nisu u prilici da je slušaju često, a pogotovo nema ko da im na njima jasan način objasni kako se sluša muzika ili opera.

Ova predstava služi da edukuje decu tako da počnu da doživljavaju muziku na pravi način, da počnu da je razumeju, da nauče šta sve i na koji način muzikom može da se prikaže, a potom (kroz radionicu) da se i sami oprobaju kao muzičari, kompozitori, dirigenti i da shvate muziku iznutra, a ne samo kao pasivni slušaoci. Veoma je bitno da na licu mesta dobijaju i proizvod svog rada – svoju zajedničku kompoziciju.

Takođe, nakon što prođu sve ovo, konačno mogu shvatiti da opera nije nešto što je rezervisano za neke posebne ljude, već za sve nas, kao i da klasična muzika nije dosadna, već da je i ona igra, kreativnost, timski rad, emocija, priroda i da ima ideju.

Mi ne očekujemo da ova deca postanu profesionalni muzičari, već da se upoznaju na njima prihvatljiv način sa muzikom, i na vreme steknu ljubav prema istoj, ili je ne steknu, ali je bitno da su dobili priliku za to.

Svojevrsan način edukacije.

Interaktivna predstava koja je zbog svoje forme bliska deci, jer se kroz nju plastično uči i pamti zbog vizuelnog elementa "lekcije", a potom radionica, gde će stečeno znanje da osete i kroz praksu, i na kraju da možda prepoznaju svoju ljubav prema muzici ili talenat koji poseduju, a da toga nisu bili svesni. Ukratko – stečeno znanje dobija upotrebnu vrednost.

Kroz ovakav vid rada cilj je preoblikovati pasivnog posmatrača u direktnog aktera koji se ne zadovoljava samom interpretacijom već uči, a naučeno na licu mesta primenjuje.